

Bez Božieho požehnania, márne sú naše namáhania

Hebrejské slovo beraka, požehnanie, pochádza od slova barak, ktoré má viac významov. Znamená najmä požehnávať a chváliť, zriedkavejšie kľaknúť si, niekedy ale jednoducho pozdraviť niekoho. Vo všeobecnosti zmysel požehnania v Starom zákone spočíva v obdarovaní niekoho dobrami moci, úspechu, prosperity, plodnosti a dlhého života. Je to vždy Boh, ktorý disponuje plnosťou života a ktorý ho dáva, požehnávať v Starom zákone, znamenalo predovšetkým zvolávať /vzývať/ prítomnosť Boha na niekoho, ako to bolo za Mojžiša a Árona. Ježiš sám je dôkazom tohto starého prísľubu, ustanovuje novú zmluvu, je ňou jeho kríž, nový strom života, v ktorom je zničená kľatba smrti a je v ňom potvrdené požehnanie života. Je to práve jeho telo, teda Eucharistia, ktorá nám dáva večný život. Nech nás inšpirujú slová, ktoré povedal Ježiš Terézii Neumanovej, stigmatizovanej Nemke, ktorá žila iba z Eucharistie „Drahá dcéra, chcem ťa naučiť, aby si s vrúcnosťou prijímala moje požehnanie. Snaž sa pochopiť, že keď prijímaš požehnanie môjho kňaza, deje sa čosi veľkého. Požehnanie je záplava mojej Božskej Svätosti. Otvor svoju dušu a dovoľ, aby si sa stala svätou skrze moje požehnanie. Je to nebeská rosa pre dušu, cez ktorú všetko čo sa udeje, môže byť užitočné. Cez silu požehnania som dal kňazom moc otvoriť poklad môjho Srdca a vyliat' dážd' milostí na duše. Keď kňaz požehnáva, to Ja dávam požehnanie. Vtedy plynie nekonečný prúd milostí z môjho Najsvätejšieho Srdca k duši, až kým ju úplne nenaplní. Maj vždy otvorené srdce, aby si nestratila dobrodenie požehnania. Skrz moje požehnanie dostávaš milosť lásky a pomoc pre dušu a pre telo. Moje sväté požehnanie zahŕňa v sebe všetku pomoc, ktorá je potrebná pre ľudstvo. Cez neho dostávaš silu a túžbu hľadať dobro, vyhýbať sa zlu, tešiť sa z ochrany mojich detí proti mocnostiam tmy. Je to veľké vyznamenanie, keď ti je udeľované požehnanie. Nemôžeš dostatočne pochopiť, koľko milosrdenstva cez neho dostávaš. Dbaj o to, aby si nikdy neprijímala požehnanie povrchné, alebo v roztržitosťi, ale s celou a úplnou pozor-

nosťou. Pred prijatím požehnania si chudobná, po jeho prijatí si bohatá. Zarmocuje ma, že požehnanie Cirkvi je tak málo cenené a len zriedka prijímané. Dobrá vôľa je cez neho posilňovaná, podujatia dostanú moju osobitnú starostlivosť, slabosť je prekonávaná mojou silou. Myšlienky sú zduchovené, a všetky zlé vplyvy neutralizované. Moje požehnanie dostalo odo Mňa bezhraničnú silu: táto pochádza z nekonečnej lásky môjho Najsvätejšieho Srdca. Čím väčšia je horlivosť s akou je moje požehnanie dávané a prijímané, tým väčší je jeho účinok. Či ide o požehnanie dieťaťa, alebo o požehnanie celého sveta, požehnanie má väčšiu hodnotu ako tisíc svetov. Uvažuj, že Boh je nesmierny, nesmierne veľký. Aké malé sú veci v porovnaní s Ním! Je to rovnaké, či požehnanie prijme iba jeden človek, alebo mnohí. Na tom nezáleží, lebo Ja dávam každému podľa miery jeho viery. A pretože som nekonečne bohatý, je vám dávané bez miery. Tvoja nádej nikdy nie je príliš veľká, všetko prekoná i tie tvoje najhlbšie očakávania! Dcéra moja, chráň kňaza, ktorý udeľuje požehnanie. Vysoko si váž požehnané veci, tak sa budeš páčiť Mne, tvojmu Bohu. Zakaždým keď si prijala požehnanie, si užšie spojená so Mnou, opäť posvätená, uzdravená a chránená láskou môjho Najsvätejšieho Srdca. Často držím v skrytosti účinky môjho požehnania, aby boli známe iba vo večnosti. Často sa zdá, že požehnanie nemá účinok, avšak jeho vplyv je zázračný. Aj účinky zdanlivo neúrodné, sú dobrodením, dosiahnutým cez sväté požehnanie. Toto sú tajomstvá mojej Prozreteľnosti, ktoré nechcem zverejňovať. Moje požehnania mnohokrát plodia účinky duši neznáme. Maj preto veľkú dôveru v toto vyliatie môjho Srdca a vážne rozmyšľaj o tejto láskavosti (ktorej zdanlivé účinky sú pred tebou skryté). Prijímaj sväté požehnanie s úprimným srdcom, lebo jeho milosti vojdú iba do poníženého srdca! Prijímaj ho s ochotou a s úmyslom stať sa lepšou. Vtedy prenikne do hĺbky tvojho srdca a splodí svoje účinky. Buď dcérou požehnania a vtedy ty sama budeš požehnaním pre iných.“

Žehná Vás Váš duchovný otec
Alfonz Vladimír Sabo, farár

Narodenie Panny Márie

*Obkľúčila ma črieda juncov a
býky z Bášanu ma obkľúčili.
A svoje ústa otvárajú na mňa
sťa lev, keď v púšti zareve.*

*A ja sa ako vody roztekám
a v tele sa mi uvoľňujú kosti.
A srdce mi je ako vosk,
roztápa sa mi
v teple vnútornosti.
Ako črep sa mi vysušilo hrdlo
a jazyk sa mi
k d'asnam prilepil.*

*Do prachu smrti si ma pohodil.
Hľa, koľko psov sa mrví okolo,
hľa, črieda zlosynov
ma obkľúčila,
ruky i nohy mi prebodli.
Bolesti svoje sotva spočítam.
Dívajú sa, oči si na mne pasú,
rozdeľujú si moje šaty
a kocky vrhajú si o môj plášť.*

*Ó, Pane,
nevzd'aj sa odo mňa.
Záštita moja,
ponáhľaj sa mi s pomocou!
Dušu mi pred mečom zachráň,
zachráň mi dušu z moci psov,
zachráň ma z pysku levovho,
z byvolích rohov zachráň!!*

Obyčaje otcov a vôľa nášho Otca

V lete sa vždy roztrhne vrece s podujatiami. Rôzne športové, kultúrno-spoločenské aktivity sa stali súčasťou dovolenkovej sezóny. Ako príklad môžeme uviesť folklórne vystúpenia, ľudové piesne, kroje, prehliadky remesiel, varenie halušiek, pirohov, pečenie koláčov, ľudovú architektúru... Prečo to robíme? Organizátori hovoria, že takto si sprítomňujeme obyčaje otcov, vraciame sa k tomu, ako sa žilo kedysi...

Pán Ježiš vyťka Židom, že hoci zachovávajú obyčaje otcov, robia to na úkor Božích príkazov. Umyvanie rúk, nádob a nábytku je síce chvályhodné, ale musí byť sprevádzané snahou o hygienu duše. Inak vyššie spomínané rituály nebudú znamenať veľa, iba ak by hovorili o poriadkumilovnosti a čistotnosti starých Židov. Toto treba robiť, tamto nezanedbávať. Akoby Ježiš komentoval našu situáciu?

Možno by povedal, že naše halušky a pirohy na ľudových festivaloch chutia lepšie, lebo ich chystajú ruky, čo sa sami živia zdravým pokrmom Božieho slova a Eucharistie. Možno by upozornil, že väčší pôžitok ako z ľudovej architektúry by bol z architektúry charakteru formovaného sviatosťami a evanjeliom. Obyčaje otcov chceme chvályhodne zachovávať, no chceme zachovať aj to, čo nám zanechal Otec – ten nebeský, ktorý je naším Stvoriteľom? Chce, aby sme pamätali, že všetky dobrodenia požívame z jeho štedrej ruky. Tak nás učili modliť sa pred jedlom a aj po jedle naši otcovia. Ten istý Otec chce, aby sme ďakovali, lebo nič nie je samozrejmé. Ten istý Otec chce, aby sme sa my, jeho deti, podelili s dobrodeniami. Jedni plytvajú z hojnosti, iní mrú od nedostatku. V istom časopise bol článok s nadpisom: Zomrieme od smädu? Reagoval na katastrofálny nedostatok pitnej vody na planéte. Na druhej strane nebeský Otec nás nabáda, aby sme šli k nemu všetci, čo sme smädní. Živá voda nie je iba v rozprávkach! Kto sa usiluje o čistú vodu milosti, ten sa usiluje dávať, rozdávať, deliť sa. Božia voda milosti má takéto účinky. Naš Otec na nebesiach chce, aby sme v situácii hriechu a nehodnosti prišli v pokore pred neho, ľutovali svoje hriechy a robili kajúce skutky. Tak ako sa vraciame k obyčajom otcov, čo je chvályhodné, tak sa máme vrátiť k vôli Otca, ktorého denne oslovujeme: „Otče náš...“ Potom zistíme, že náš vzťah k nemu nemôže byť iba sezónnou záležitosťou, ale trvalým prvkom, na ktorom trpezlivo pracujeme.

ŠTEFAN VITKO

Oznamy.

• V pondelok 3. septembra 2012 budeme počas svätej omše prosiť Ducha Svätého o dary pre žiakov a študentov našej farnosti, a pri tejto príležitosti budeme aj požehnávať školské tašky a pomôcky. Všetci žiaci a študenti budú mať počas celého týždňa možnosť prísť aj k svätej spovedi.

• Aj v školskom roku 2012/2013 vychádza časopis **Rebrík**, ktorý vydáva eRko - Hnutie kresťanských spoločenstiev detí. Je to jediný katolícky časopis pre deti na 1. stupni základných škôl na Slovensku. Časopis poskytuje deťom kvalitné čítanie, zábavu a tvorivé podnety na voľný čas. Odporúčame využiť ponuku tohto časopisu, nakoľko pomáha deťom v duchovnom raste a rodičom pri kresťanskej výchove svojich detí. Zvlášť je vhodný pre deti, ktoré sa pripravujú na 1. sv. prijímanie.

Časopis **Rebrík**: Objednanie možné na tel. číslo: 02/20 44 52 53 alebo na internetovej stránke www.rebrík.sk.

Mysli na nich

Naše spolužitie je drsné a chladné. Naša reč je plná vyhrážok a násilia. Prečo? Pre ľudskejšie spolužitie? Robíme ho neľudským, keď sa z nášho správania vytráca všetka úcta a jemnosť. Ešte stále veríme v moc. Chceme mať pravdu a snažíme sa byť čo najsilnejší. Zdrsneli sme a naše city ochladli.

Svet potrebuje teplo. Láskavosť je nevyhnutná. Staneš sa láskavým, keď zistíš, aké krehké sú všetky veci a akí osamelí sú ľudia. Mysli na tých mnohých, ktorých choroba, nešťastie a bieda pomaly odsunú zo života. Sú lační po radostnej tvári, čakajú na súciteľné slovo, túžia po spoločnosti a priateľstve. Mysli na chorých, starých, postihnutých, osamelých. Na tých, ktorí tak zriedka pocítia teplú, láskavú ruku.

*Zaodej sa jemnou,
láskavou dobrotou
pre všetkých ľudí
a nikoho nenechaj
stáť vonku na zime.*

Phil Bosmans „Nezabúdaj na radosť“

Sväté omše v 22.týždni cezročného obdobia (B)

3.IX. pondelok Sv. omša za účasti detí – (detská) – *Veni Sancte*

18.00 Za dary Ducha Svätého pre žiakov a študentov

4.IX. utorok

18.00 Za † Štefana a Petronelu Hrdlovičových

5.IX. streda

18.00 Za † Jozefa Kordoša

6.IX. štvrtok *Prvý štvrtok*

17.00 Adorácia za duchovné povolania a svätá spoveď

18.00 Za † Mariána Novotu

7.IX. piatok *Prvý piatok*

17.00 Svätá spoveď

18.00 Za † Štefana Biznára – 30. deň

8.IX. sobota *Sviatok Narodenia Panny Márie*

08.00 Za † Františka a Máriu Lenhardtových a rodičov

Upratovanie kostola č.d. 101 – 122

9.IX. 23.nedeľa v cezročnom období (B)

08.00 Za † Jozefa Mikletiča, sestru Annu a rodičov

Lektori: Jelínek L., Radakovičová J.

10.00 Za † Silviu Kosnáčovú

Lektori: Kuric M., Hajičková M.

14.00 Posvätný ruženec, litánie

Liturgický kalendár

3. IX. pondelok sv. Gregor Veľký, pápež a učiteľ Cirkvi

4. IX. utorok sv. Rozália, panna

5. IX. streda bl.Matka Terézia z Kalkaty, panna

6. IX. štvrtok sv.Zachariáš, prorok

7. IX. piatok sv. Marek Križan, Melichar Grodziecky a

Štefan Pongrác, kňazi, mučeníci

8.IX. sobota Narodenie Panny Márie – sviatok

Kvety a stromy

*Ked' chceš byť celý život šťastný,
staň sa záhradníkom.*
Čínske príslovie

Nemá skutočnosť, že Japonci a Číňania sú takí závideniahodne pokojní a vždy majú úsmev na tvári, niečo spoločné s tým, že vedia tak citlivo zaobchádzať s kvetmi a stromami?

Zo schopnosti prekrásne kombinovať kvety, trávy a kry vytvorili Japonci priam umenie. A od Číňanov pochádza pekné príslovie, ktoré je oslavou kvitnúcej krásy: Kvety sú Božou ručnou prácou.

Zvieratá nie sú vždy pekné. Hady, pavúky, škorpióny veru nezodpovedajú nášmu zmyslu pre krásu. Ale kvety všetky bez výnimky považujeme za pekné: od jednoduchej sedmokrásy po kráľovskú ružu, od skromnej púpavy po vzácnu orchideu.

Každému nie je dané, aby sa stal záhradníkom, ale pár klinčekov na písacom stole... ruža v rukách toho, kto na stanici čaká blízkeho človeka... slnečnica, nakláňajúca sa za putujúcim slnkom... tulipán, zatvárajúci svoj kalich pred príchodom chladného súmraku..., nežné snežienky, ktorých zelené listy prerážajú tvrdú zimnú zem..., porcelán zdobiace konvalinky... - kto načúva reči kvetín, počuje hlas útechy, krásy a radosti.

Dar fantázie

Času musíme dať čas!
Ján XXIII.

Splnil sa mu najmilší sen - pekný vlastný domček na dedine. Ale so stavbou sa minuli aj všetky jeho úspory. Neostalo mu nič, len dom s prázdnyimi miestnosťami a holými stenami - a ešte kopa dlhov. Ale ostala mu fantázia, a to v prehojnej miere. Veď je reč o najslávnejšom francúzskom spisovateľovi Honoré de Balzacovi. Pomocou tejto obrazotvornej sily si vytvoril, čo mu pre nedostatok peňazí chýbalo. Uhlím napísal na steny, čo by tam vlastne malo byť.

Nie sú detské roky preto také plné blaženosti, ale aj úzkosti, lebo detská fantázia je ešte tvorivá, kým dospelý musí dostať vo filme a televízii všetko čo najnázornejšie a najkonkrétnejšie naservírované?

K životu patrí trochu lesku, trochu fantázie, najmä v takom triezvom, tempom a technikou ovládanom svete.

Dokonca aj básnik, ktorý ako nikto iný oslávil čínorodý život, ktorý bol sám neúnavne usilovný a vždy vyzýval k plneniu povinnosti ako požiadavky dňa - aj sám Goethe si vyčíta: „Nad pracantom blednú hviezdy.“

Kto sa rozdáva v účelnej práci, kto je nadmieru usilovný, zamešká pre samú čínorodosť, čo robí život života hodným.

Zložme raz putá náramkových hodínok, oddajme sa odpočinku, hre, snom, majme čas pre oslavy a slávnosti, nenechajme zakrniť fantáziu! Veď ona náš život obohacuje a robí ho zaujímavejším. Fantázia nie je veru malý dar.

Iba človek, ktorý si nájde čas, pozná pokoj. Len keď si nájdeme čas pre Boha, pre blízkeho, pre seba samých.

je možná modlitba, rozhovor, zahĺbenie.

Každý deň je dar

Veselosť je jedným zo spôsobov, ako plniť Božiu vôľu.
Lev Tolstoj

„Carpe diem“, toto starorímske napomenutie preložil flámsky básnik Felix Timmermanns svojským spôsobom: „Podoj deň!“

Každý deň zaiste nebude možné porovnať s plným kravským vemenom a zaiste ani každý deň nepotečie z neho tučné smotanové mlieko. No aj tak má každý deň svojich šesťnásť hodín bdenia a každá hodina svojich šesťdesiat minút. A kto sa potil pri vŕtaní zubov, vie, aké dlhé môžu byť minúty...

Zaiste sa mnohé dni môžu podobať ako vrabce, lebo šedá je veru každodenná povinnosť.

A predsa je rozdiel v tom, či začneme deň namrzením a rozladením, takpovediac „ľavou nohou“ vykročíme z perín našich snov, alebo sviežo a plní očakávania, keď „k novým brehom vábi nový deň“.

Aj ten najnudnejší deň je ako bežiaci pás, na ktorom sa lenivo a pomaly okrem obvyklých vecí približuje aj niečo prekvapujúce.

Starý človek vie lepšie ako mladý, že každý deň je dar. No či je mladý, alebo starý, pre každého je tento dar zároveň aj úlohou. Preto bude správny postoj voči dňu tkvieť v tom, že ho s vďakou uchopíme ako šancu a ako v skúške v ňom obstojíme čo najlepšie.

Theodor Fontane, ktorý bol naozaj životným optimistom, povedal: „Keď niekomu uplynie 720 minút dvanásťhodinového dňa bez mimoriadneho hnevu, môže hovoriť o šťastnom dni.“

Max Rössler „Objav radost“

Ohlásil Pánov milostivý rok

(Lk 4, 14-22a)

Čo sa vlastne stalo v synagóge? Ježiš začal čítať a čítal o sebe. Čítať znamená spoznávať Boha celými dejinami spásy, vnútornou skúsenosťou a osobným zážitkom. No napriek ľudskému hľadaniu pravdy, smädu po Spasiteľovi sa srdcia ľudí v synagóge nestretli. Nestotožnili sa s touto pravdou. Čo spôsobuje túto neschopnosť či nepripravenosť? Vždy len nedostatok vnútornej slobody napredovať.

Boh nechce pôsobiť, keď človek zatvára svoje srdce. Ježišov zázrak má prehliť už existujúcu vieru. Ale ako dokázať lásku tým, ktorí ju nechcú? Nevere sa nič neposkytuje. Kto netúži, ten ani nič nedostane. Viera, ktorá je vynútená zázrakmi, je celkom bezcenná. Iba v ochote počúvať Božie slovo sa dostáva zázrak ako dar.

Ježiš v synagóge prečítal svoj program. Program, ktorý poznali z Mojžišovej knihy a knihy Izaiáša. On je ten sľúbený Mesiáš. On je ten, ktorý prináša odpustenie hriechov. Jeho jubilejný rok sa má niesť v znamení odpustenia, slobody. Siedmy rok má slúžiť na to, aby sa ľudia viac venovali poznávaniu Boha a prijatiu jeho Syna. Napriek neprijatiu mnohých rodákov sa Kristov program realizuje cez tých „odpísaných“ v národe. Lebo oni ho očakávali azda najväčšími.

Existuje niečo dôležitejšie ako spása ?

Luboš Onderčín „V hĺbinách slova“.

Kto je kráľom?

Svätého Kanuta, dánskeho kráľa, dvorania nazývali „kráľ kráľov“. On si však neželal, aby ho tak volali. Raz sa so všetkými svojimi dvoranmi vybral na morský breh a zvolal:

- More, rozkazujem ti, neposielaj vodu, aby mi zmáčala nohy!

No o chvíľu mu vlny, poháňané vetrom, zmáčali nielen nohy, ale ak by nebol rýchlo utiekol, boli by ho stiahli do mora. Vtedy povedal svojim dvoranom:

- Videli ste, kto rozkazuje a kto je Kráľ kráľov? Boh je Pán a Kráľ kráľov.

Albino Luciani-Ján Pavol I. „Veľké pravdy v malých príbehoch“

Rok nad evanjeliom

Diabol vo svete

„Keď nečistý duch vyjde z človeka, blúdi... povie si:

Vrátim sa... vezme sedem iných duchov, horších, ako je sám, vojdú dnu a usídlia sa tam. A stav takého človeka je nakoniec horší, ako bol predtým.“ (Lk 11, 24-26)

My hovoríme o diablovej neraz váhavo. Alebo sa možno usmievame. Ježiš hovorí o ňom vážne - ako o skutočnosti a sile. Hovorí o satanovi ako o zákernej sile. Diablovej zákernosti je prastará. Ukazuje sa aj dnes - okrem iného v tom, že ostáva anonymný, ba vnuká o svojej existencii pochybnosti.

Ježiš sa s diablom stretal od začiatku. Hovoril o ňom ako o neuveriteľne aktívnej a rozšírenej moci zla. Všade ho odhaľoval, všade sa staval proti nemu. Keď ho zásadne a tvrdo odmietol v pokúšaní na púšti, satan rozpútal proti nemu búrky - poslal postupne do boja proti Ježišovi všetkých, ktorých mal v moci, ktorí mu boli oddaní alebo podrobení. V tom sa nám ukazuje čosi neuveriteľné. Diabol dal do pohybu všetko - kňazov i laikov, bohatých i chudobných, politikov i vzdelancov, Rimanov, Židov, vojakov, katov i zločinca na križi. A ako to robil! Takmer všetci boli presvedčení, že robia dobrú vec. Pod vedením satana si znetvorili svedomie.

Nejde však len o minulosť. Ide aj o dnešok. Neprežili sme už aj my niečo z týchto vecí? Myslíte si, že ľudia, ktorí Ježiša počúvali, a neverili mu, ktorí ho zavrhlí, odsúdili a ukrížovali, boli podstatne horší a väčšími v moci diabla ako my? Nie! Robili tie veci tak, ako ich robíme aj my. Alebo tak, ako robíme iné veci my. Všetko si dobre odôvodnili. Postarali sa, aby mali spokojné svedomie. Ako rozlične sa uspokojovali! Čo sa dá robiť? Volíme iba menšie zlo... Opierali sa pritom o verejnú mienku - aj ten tak hovorí, aj ostatní tak robia. A dávali si navzájom za pravdu. A pritom sa dali viesť diablom až na Golgotu. Kati, ktorí zatíkali klince do Ježišových rúk, boli presvedčení, že si svedomite plnia svoju povinnosť a dané príkazy.

To všetko je strašné. Ale robili to tak, ako robíme iné strašné veci my. Nevedeli, čo robia? Čo je to s človekom, že je v satanových službách, a nevie o tom? Alebo často i vie?

Cirkev vie o diablovej, o jeho moci a činoch vo svete. Pri krste žiada, aby sme sa zriekli zlého ducha. Nie preto, že by sme ním všetci boli posadnutí. Ona však vie, kto je diabol, ako do všetkého zasahuje, ako sa s ním budeme nevyhnutne stretať uprostred zmätenej života, v poriadkoch tohto sveta.

Diablovej činnosti badať i dnes na každom kroku. Aj neveriaci sú chvíľami zhrození nad rozmermi diabolského zla vo svete, ktoré prevyšuje normálne sily človeka. Je organizované tlačou, školami, zákonmi, umením, televíziou, terorom, znepriatelenými stranami. V mene pokroku sa neraz ničí morálka, rozleptáva rodina, kazí výchova. V mene národa sa ničia iné národy, stavajú sa plynové komory a melú sa ľudské kosti na hnojivo. A kati, ktorí to robili, ktorí chladno ničili ľudí po desaťtisícoch, si pokojne zapalujú cigarety a popijajú víno - splnili si povinnosť. Pri súdoch potom povedia, že nevedeli, čo robili, že nechceli to, čo vykonali. Chceli byť dobrými otcami a susedmi. Nieкто ich

zatiehol do diabolského kruhu zločinov. Nieкто? A kde bolo ich svedomie?

Ak to nechceš, budeš nenávidený ty. Narodil si sa biely, musíš nenávidieť čiernych. A naopak. A hospodársky život? Ak chceš obstáť, znič všetkých okolo seba! A obchod? Nauč sa klamať, podvádzať, podplácať, lámať a ničiť protivníka! A veda? Bude slúžiť aj najsebeckejším podlým záujmom. Máme atómové bomby - donútime nepriateľa na kolená. Aj s rizikom, že zničíme svet a celé stvorenie.

Nie je to všetko diabolské? Nie je to slepé a šialené? Veríte, že jestvuje toto diabolské zlo? Ved' ho vidíte! Ježiš si nič nevymýšľal. On videl, do akej strašnej hry sa človek zamotal hriechom a zamotáva sa spoluprácou s diablom. Človek sám si tu nepomôže. Preto Ježiš povedal: „Bezo mňa nemôžete nič urobiť.“ Ale zároveň dodal: „Dôverujte, ja som premohol svet!“

Kto je blízky Ježišovi

„Kto je moja matka a moji bratia?“ (Mk 3,33)

Toto je ťažké miesto v evanjeliu. Svätci sa nad ním modlili. Vzdelaní teológovia ho vysvetľovali. A my? Ešte dlho sa budeme k nemu vracáť v štúdiu i v meditácii.

Ježiš je už dlhý čas mimo Nazareta, ďaleko od rodinného domu, uprostred verejného pôsobenia. Jedného dňa, keď je obkolesený učeníkmi a zástupom, mu hlásia, že vonku ho hľadá jeho matka a príbuzní. Evanjelium nehovorí, že by bol za nimi šiel. Hovorí však, že povedal: „Kto je moja matka a moji bratia?“ Rozhliadol sa a povedal: „Hľa, moja matka a moji bratia!“

Toto miesto evanjelia nám nie je dosť jasné. A je takmer nepríjemné. Na jednej strane nemôžeme pripustiť, že by Ježiš mohol byť ľahostajný voči svojej matke. Na druhej strane je tento chladný text. Ak ho evanjelium uvádza, nemôže to byť omyl ani náhoda.

Čo chcela Ježišova matka? O príbuzných to vieme dosť dobre - boli vypočítaví a nedočkaví. Najprv sa za Ježiša hanbili, potom sa zas chceli pri ňom priživovať. Ale matka? Bála sa azda, že by sa veci okolo Ježiša mohli zle vyvíjať? Nerozumela azda tomu, čo sa dialo? Nebolo by to prvý raz. Ani dvanásťročného syna celkom nechápala. Prečo s ním chcela teraz hovoriť? A o čom?

Nič bližšie a presne nevieme. Božie kráľovstvo má svoje tajomstvá. Ježišovo pôsobenie je také veľké, že musia pred ním ustúpiť aj príbuzenské vzťahy. Také je dodnes aj pôsobenie jeho kňaza.

Jedno sa zdá podľa evanjelia isté - Ježiš poukazuje na svoje poslanie, pred ktorým všetko ostatné ustupuje. V tejto chvíli nezdôrazňuje, že je synom jednej matky. O tom sa evanjelium vyjadruje na iných miestach. A vyjadriť sa aj Ježiš. Teraz zdôrazňuje, že je Synom človeka. Oteraz má omnoho širšie príbuzenstvo - všetkých ľudí. Nič a nik ho nemôže ohraničiť len na okruh jeho pokrvných príbuzných. Má nových bratov, má ďalšie matky. Prijal ich za svojich a oni prijali jeho. Odpútal sa od úzkeho kruhu pokrvných, aby si pripútal mnohých obohatil, Akoby zakladal rehoľu, v ktorej strede je on sám a v ktorej sa treba zrieknuť všetkého, aby sa človek otvoril pre všetkých. Neskôr to aj povie: „Kto opustí otca alebo matku, bratov alebo sestry - dostane stonásobne...“

Ježiš chcel aj svojím životom ukázať ceľej Cirkvi nový postoj, nový spôsob života kňaza, rehoľníka, apoštola. Či tu nešlo o celú budúcnosť, o stáročia a tisícročia? Či nebolo potrebné urobiť prvú čiaru, prvé obrysy tohto nového tak zreteľne, aby sa to nikdy nevmazalo? Či preto nehovorí evanjelium o tejto udalosti tak stručne? A či ju práve preto neuvádza z mnohých iných udalostí, aby nezapadla, ale aby tu zostala natrvalo, aj keď naoko nedopovedaná? A nie je práve v tom účinná? „Kto plní Božiu vôľu, je môj brat i moja sestra i matka.“

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku